

JUGUL DE AUR

sau
Garderobele de război

- poeseuri -

de

mihai posada

Prefață de
Ioan Radu Văcărescu

CUPRINS

Jugul de aur al poeziei (I.R. Văcărescu)	7
Precuvânt	11
1. Mirări în văzul lumii.....	13
/ ACTUALIZARE /	15
/ PĂRINTELUI NECULA – O ÎNTREBARE /	16
/ PĂSĂRILE /	17
/ OBIȘNUINȚA /	18
/ ÎN FĂRĂDEREGE /	19
/ DUHURI /	20
/ SINGUR PRINTRE JURNALIȘTI /	21
/ CUM /	24
/ SIMPLU (variantă) /	25
/ CA DE LA ÎNCEPUTUL FĂPTURII /	27
/ MOTTO /	29
/ ALZHEIMER /	30
/ CALE-NTOARSĂ /	31
/ DUH /	32
/ ANA CRONIE /	33
/ VILLA FĂRĂ GRIJI /	34
/ SPĂLĂTORUL DE GEAMURI & SINDROMUL STOCKHOLM/	35
2. Jugul de Aur	37
/ LIMBA ROMÂNEASCĂ /	39
/ DESPRE POESIE /	41
/ JUGUL DE AUR /	42
/ LINIA ȘI DISCUL – TRANSFER /	45
/ DUH /	46
/ LUI BAUDELAIRE /	47
/ SUB JUGUL DE AUR /	48
/ LITERA PRIVITĂ DIN FAȚĂ /	49
/ ELEFANTUL PAPAL /	52
/ SEVRAJ AL MORȚII ETERNE E VIAȚA LUMII ÎNTREGI / ..	54
/ POEȚII NU /	55
/ OCHELARI /	56
/ ECHINOX /	58
/ TUTUROR /	59
/ EROII /	60
/ * * * /	61

3. Lângă Poarta Grădinrai.....	63
/ FIUL /.....	65
/ LÂNGĂ POARTA GRĂDINRAI /.....	66
/ STRĂINUL /.....	68
/ PLAGIATELE /.....	70
/ IMHOTEP ȘI SPAIMA /.....	71
/ MAIKU /.....	72
/ DAVID LA PETRA/.....	73
/ ȘI TIMPUL E DOAR O CONVENȚIE /.....	74
/ FABULĂ CU PROȘTI /.....	75
/ PUPICURRIDICULUM VITAE /.....	77
/ CHIP /.....	78
/ OCEAN PLANETAR /.....	79
/ 27 MĂRȚIȘOR 1921 /.....	80
/ ZORII ZIDIRII /.....	83
/ ALĂPTARE /.....	84
/ CIUPERCĂRIA /.....	85
4. Confidențiale.....	87
/ BASTARZII /.....	89
/ HIDE & SEEK /.....	90
/ PSEUDOHAIKU (MAIKU) /.....	91
/ TĂTUCUL /.....	92
/ CREZ /.....	93
/ DE MĂNTREBI /.....	94
/ VÂRSTĂ/.....	96
/ SIMPLU /.....	97
/ OPTIMISM /.....	99
/ SCARA /.....	101
/ LUME ÎMBRĂȚIȘATĂ CU PLEOAPELE /.....	104
/ TOLERAT /.....	105
/ DILEMA /.....	106
/ EROSTANATH /.....	109
/ ÎMBRĂȚIȘAȚI /.....	110
/ DESPĂRȚIRE /.....	111
/ SOMNUL CEL NEADORMIT /.....	112

Jugul de aur al poeziei

Într-un *Salut Întru Poezie* de acum treizeci de ani (prefață la volumul de debut întârziat al lui Mihai Posada), Mircea Ivănescu scria: „El este dintre cei câțiva – nu mulți – tineri de altădată pe care, la sosirea mea într-un burg (în imaginația mea boltit de ecouri și de sunete ale culturii) i-am întâlnit în Sibiu, poate cel mai autentic și mai limpede împătimit de poezie adevărată, în care și-a întemeiat, de mai bine de douăzeci de ani, un mod de a privi și de a înțelege viața”. Este vorba de volumul ***Elegiile lui Semyaza (verseuri lirice alcătuit de o Vatră de Tâlcuri mai vechi despre Divorțul Continuu) sau Garderobe pașnice***, apărut în 1993 la Sibiu, în Biblioteca Euphorion. Mircea Ivănescu mai vorbește acolo și de faptul că poetul sibian, posesor al unei „voci numai a lui”, n-a beneficiat de o recunoaștere consistentă a poeziei sale. Nu-i vorba, din păcate, nici până în ziua de azi n-a venit această răsplătitoare recunoaștere a unui poet de vârstă optzecistă, autor al unei opere de cea mai bună calitate artistică, deși au scris despre poezia sa critici importanți, precum Gheorghe Grigurcu, Ștefan Stoenescu, Al. Cistelean.

Dacă ar fi să-mi amintesc acei ani de care vorbește Mircea Ivănescu, anii șaptezeci-optzeci, „entre chien et loup” ai secolului trecut, îmi revin în memorie mai ales „ședințele” Societății noastre literare sibiene ce purta numele lui Radu Stanca, în care Mihai Posada își

prezenta poeziile scrise pe hârtie de ambalaj grosier, jucăuș și sobru deopotrivă, siluetă de avangardist atipic. Dar și serile în care furam scrumiere de prin sufrageriile vetuste și proaspete ale barocului cer sibiot.

Mihai Posada și-a continuat periplul poetic prin apariții editoriale rare și bine gândite, urmărindu-și propriul program poetic, de o impecabilă și neobișnuită garderobă: ***Anagnoze & apocrife sau Garderobele în tranziție*** (Târgoviște: Macarie, 1999), ***Acasă - poesii*** (Cluj-Napoca: Limes, 2007), încununată (împreună cu inedite) în masivul și splendidul volum antologic, de aproape cinci sute de pagini, ***din Euphoria, mândra grădină*** (Iași: Tipo Moldova 2012). Și iată acum, la „Limes”, o boltă provizorie se închide, prin ***Jugul de Aur sau Garderobele de război – poeseuri***. Desigur, e vorba de jugul de aur al poeziei.

De la început și până azi, dar, firesc pentru Mihai Posada, invers decât pare a fi în mod obișnuit, de la catifeaua și mătasea păcii la armura de război, teme poeziei sale sunt toarse și retoarse spre adâncimi poetice de o aparte sensibilitate existențială și artistică: dragostea (tot invers, de la divorțul continuu la stabilitatea cu iubita-soția-mama), patria (vatra noastră despre care azi cei mai mulți nici nu mai vor să audă), limba română (și limbajul poetic dat de această mamă „eternă”), poezia. Desigur, într-o asertivitate dublată de ironie și autoironie, sarcasm, farsă mai mult sau mai puțin sumbră, ghidușie, în cadrul unei realități cel mai adesea deformată, de ieri, dar mai ales de azi. Nu lipsesc pasajele/peisajele hieratice, de mare spiritualitate creștină, pur lirice sau de clarobscură introspecție. La

vreme de război: împotriva imposturii morale, culturale, lingvistice, poetice de azi.

Undeva, Mihai Posada ni se autoînfățișează, între mai multe jucăușe autoironii, cu figură de „milionar american”. Sibian, ba sibiot de-a dreptul, poetul își are rădăcinile adânci în vatra de tradiție și limbă a Mărginimii înconjurătoare alături de care s-a așezat temeinic cultura esențială. O moștenire de limbă și tâlcuri pe care le transmite, cu mijloace artistice, ca stăpân deplin al cuvintelor și înțelesurilor acestora, prin intermediul poeziei sale, într-o încercare de a decoperta indicibilul.

Înalt și subțire, cu mustăcioară tipică mărginenilor, mai degrabă tăcut și retras, dar profund ancorat în realitatea de fiecare zi (a fost și jurnalist toată viața), vorbind în calambururi și-n rânduiri cvasiaforistice, Mihai Posada este mai degrabă un Milionar român bănulescian: deținător unic al unui milion de expresii esențiale, pe care ni le așază în „poeseuri” de citit și de recitit cu uimire și încântare, îndelung răsplătitoare.

Ioan Radu Văcărescu

Precuvânt

Unul din cele mai recent descoperite manuscrise, între altele peste 15.000, lângă Marea Moartă, ascunse de esenienii sectari, dar propovăduitori ai păcii, din Qumran și intitulat **Regulamentul Războiului** sau **Sulul Războiului** sau **Războiul Fiilor Luminii împotriva Fiilor Întunericului** (redactat cu mult timp înaintea de venirea lui Hristos și mai vechi decât alte texte eshatologice cunoscute, precum **Cartea lui Enoh**, **Cartea Daniel**, **Apocalipsa lui Ioan**) se referă, probabil, la „războiul sfârșitului lumii”, cum ar zice Llosa. Citatul extras pare cronică unei exterminări anunțate: *Într-un timp de treizeci și cinci de ani de servire, războiul va fi pregătit șase ani și întreaga congregație îl va săvârși apoi, pe etape; războiul va dura timp de douăzeci și nouă de ani rămași. În primul an, se vor lupta cu Aram-Naharaim; în cel de-al doilea, contra fiilor lui Lud; în cel de-al treilea ei se vor război contra restului fiilor lui Aram, contra lui Us și Hul, Togar și Masa, dincolo de Eufrat; în cel de-al patrulea și al cincilea ei vor lupta contra fiilor lui Arfacsad; în al șaselea și al șaptelea, ei vor lupta contra tuturor fiilor lui Assur și ai Persiei și ai Orientului, până la marele deșert; într-al optulea ei vor lupta contra fiilor lui Elam; într-al noulea, contra fiilor lui Israel și ai Keturiei; în cei zece ani după aceea, războiul va atinge,*

*în etape, pe toți fiii lui Ham după semințiile lor, în locuințele lor, iar din cei zece ani rămași, războiul va atinge, în etape, pe toți fiii lui Iafet, în locuințele lor..., de unde reiese că nici „poporul ales” din urmașii lui Sem, între cei trei fii ai lui Noe, nu scapă, iar potrivit unui vers din 1924 al Marinei Tzvetaeva: *Toți poeții sunt evrei/ Vse poeti jidi...**

Dar, nu avem a ne teme: Robi ai Cuvântului, noi socotim slujirea rostirii Limbii Românești ca pe un Jug de Aur al cântării Firii lui Dumnezeu, o sărbătoare dincolo de toate amenințările veacurilor.

LBRIS

We know
books

1. Mirări în văzul lumii

*Omul care nu se poate lăsa stăpânit de
uimire este ca o pereche de ochelari
dindărătul căreia lipsesc ochii.*

Thomas Carlyle

/ ACTUALIZARE /

și astfel mărturisea iezechiel:

Aceste roți, după înfățișarea lor, parcă erau de crisolit, iar după făptură toate aveau aceeași înfățișare. Și după alcătuirea și după făptura lor ele parcă erau vârâte una în alta.

Ele înaintau în toate cele patru părți, și în timpul mersului nu se întorceau.

Obezile lor formau un cerc larg și de o înălțime înfricoșătoare și aceste obezi la toate patru erau pline de ochi de jur împrejur.

Când mergeau fiarele, mergeau și roțile de lângă ele, și când se ridicau fiarele de la pământ, se ridicau și roțile.

Ele mergeau încotro le da duhul să meargă și roțile se ridicau împreună, căci duh de viață era și în roți.

ai fost tu vreodată
în computerul-tomograf,
întrebă îngerul

/ PĂRINTELUI NECULA – O ÎNTREBARE /

Motto:

- De ce râd dacii când mor?

- Așa cred ei că ajung la Zalmoxis.

(mit precreștin)

cum...

(alb pe alb

în tablourile

supremațiștilor), spune tu altfel cum

tu care pe toate le știi pentru că le înțelegi

cum altfel decât mai alb ca isopul

sufletele într-o curăția cerească

prin puritatea de foc a zăpezii trecându-le

copiilor schiori șaisprezece la număr

în primăvara lui 1977 doar unul

pedepsit să trăiască peste zăpadă la bălea lac

și acum, în primăvara lui 2017

pe ale băiatului alpinist de paisprezece ani și

fetiței de treisprezece – campionii pământului:

aconcagua sub talpa bocancilor de copii-minune

cu trupurile zdrobite de stânci

furia avalanșei necruțătoare în muntele retezat

retezându-le firele vieții cum altfel să înțelegem

noi, părinte, Planul Dumnezeuului

Celui de o Ființă, Întreit?

/ PĂȘARILE /

când poposesc migratoarele pe corăbii
arborii cu pânze devin pomi cântători